

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

26 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 04 martie 2022 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2022, în privința inculpatului

Rusnac Serghei XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>09.12.2021 - 04.03.2022,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>04.04.2022 - 03.05.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>04.08.2022 - 26.10.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 04 martie 2022, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Rusnac Serghei a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 5268 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 06 august 2021, aproximativ ora 21.00, inculpatul Rusnac Serghei, dispunând de permis de conducere de categoria corespunzătoare, se afla la volanul automobilului „VW Transporter”, număr de înmatriculare XXXX, și se deplasa pe str. Costiujeni din direcția str. Grenoble spre str. Sfântul Gheorghe din loc. Codru, în raza mun. Chișinău.

Astfel, în timpul deplasării pe prima banda de circulație, de pe str. Costiujeni, în preajma edificiului nr. 3, conducătorul auto Rusnac Serghei n-a manifestat prudență sporită la trafic, n-a apreciat corect situația rutieră în care afla autovehiculul

la momentul respectiv, neluând în considerație totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile Legii nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, art. 32 alin. (4) lit. a) din Legea prenotată stipulează că participanții la traficul rutier sunt obligați: să cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative și ale actelor normative în vigoare în domeniu și art. 33 alin. (3) lit. a) din același act normativ, prevede că conducătorul de autovehicul este obligat: să cunoască și să respecte Regulamentul circulației rutiere, a ignorat și Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere, emisă în scopul executării prevederilor art. 37 din Legea nr. 131/2007, după cum urmează, pct. 3 al RCR care stipulează că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente; pct. 4 al RCR, conform căruia orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia, pct. 42 alin. (1) al RCR, care stipulează că determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau/și indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare; pct. 45 al RCR, conform căruia 1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, pct. 46 lit. a) al RCR, care stipulează că conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de dizabilitate, ca urmare a încălcării normelor de siguranță a traficului rutier menționate, Rusnac Serghei, conducând pe drumul public autovehiculul indicat, în spațiul longitudinal al carosabilului, delimitat prin marcajul rutier, având lățimea corespunzătoare pentru circulația cu ușurință, neobservând la timp obstacolul în fața sa, având posibilitatea reală de a evita impactul, cu partea dreaptă față a mijlocului de transport, a comis tamponarea din spate a pietonului Serenco Vasiliu, a.n.1953, care se deplasa pe partea dreaptă a carosabilului, într-o direcție cu unitatea de transport prenotată.

Adițional, în urma acestui eveniment rutier, mijlocul de transport menționat a fost deteriorat tehnic, iar lui Serenco Vasiliu i-au fost cauzate diferite vătămări corporale grave, periculoase pentru viața, care în scurt timp a decedat la fața locului.

Conform concluziilor raportului de expertiză judiciară (medico-legală) nr. 202103C1181 din 09.09.2021, moartea lui Serenco Vasiliu a survenit în rezultatul lezării medulei spinale la nivel cervical, consecință a traumei asociate a toracelui și coloanei vertebrale, soldată cu fracturi costale bilaterale și fractura completă a coloanei vertebrale la nivel cervical, fractură tasată la nivel toracic ce se confirmă prin modificările patologice depistate la examinarea medico-legală a cadavrului. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat leziuni corporale: excoriații pe față, abdomen și lombar, plagă contuză frontal și lombar dreapta, fractura oaselor nazale, hemoragii occipital dreapta, hematom subcutan toraco-lombar, fractura coastelor 3,4,5,6,7,8,9,10 din dreapta, fractura coastelor 1,2,3,4,5,6,7,8 din stânga, fractura completă la nivelul joncțiunii articulare C4/C5, lezarea medulei spinale, fractura tasată a corpului vertebrei Th-12, fractura apofizei spinose Th-12 - leziuni care au apărut la lovire cu părțile proeminente externe ale automobilului în mișcare, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și, ca periculoase pentru viață, se califică ca vătămare corporală gravă. Amplasarea, morfologia și mecanismul de cauzare a leziunilor corporale depistate pe cadavru permite a conchide că în timpul impactului primar victima era orientată cu spina spre unitatea de transport în mișcare cu aruncarea victimei la sol și alunecarea ulterioară a victimei pe banda de rulare. Leziuni corporale cauzate post-mortem la examinarea cadavrului nu au fost depistate. Conform actului de cercetare toxico-narcologică în sângele cadavrului lui Serenco Vasiliu alcool etilic s-a depistat 2,18%, cantitate ce corespunde stării medii de ebrietate.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, acțiunile lui urmează a fi încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau exploatarea mijloacelor de transport rutier de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cele atenuante fiind recunoașterea vinei și căința sinceră, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă cu închisoare, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limitele noi constituind de la 2 ani la 4 ani și 8 luni.

La fel, instanța a conchis că, în circumstanțele în care, acțiunile inculpatului prezintă o gravitate ridicată, însă, fiind raportate la modul de comitere, mijloacele folosite, circumstanțele legate de personalitatea acestuia, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, deoarece inculpatul a recunoscut vina și s-a căit de cele comise, succesorul părții vătămate Puiu A. nu a formulat acțiune civilă, comunicând că careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat nu are, deoarece i-a achitat deja prejudiciul solicitat, nu este rațional să fie izolat de societate, urmând a-i fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 2 ani, asemenea pedeapsă fiind o măsură de constrângere

aplicabilă situației inculpatului, care, pornind de la datele caracteristice ale ultimului, este pe măsură să ducă la atingerea scopului general și special al pedepsei penale

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanțele de judecată, Copeciu Marina, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu 4 ani și 8 luni închisoare, cu executare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Apelanta a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, neproportională faptei și pericolului social al infractorului, fiind lipsită de temei juridic și neargumentată.

Instanța de fond nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, iar aplicarea pedepsei cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va duce la încurajarea pe viitor a săvârșirii infracțiunilor similare și de către alte persoane.

Luând în considerație pericolul social sporit al infracțiunii comise de inculpat și circumstanțele în care a fost săvârșită fapta, pedeapsa aplicată acestuia este prea blândă.

Totodată, conform datelor inițiale prezentate (experimentul în procedură de urmărire penală din 12.11.2021), s-a constatat că conducătorul automobilului „VW Transporter”, n.î. XXXXX, Rusnac S., dispunea de posibilitate tehnică de evitare a tamponării pietonului Serenco V., aplicând metoda frânării.

3.1. A declarat apel și avocatul Pavlov Victor, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să nu-i fie aplicată pedeapsa complementară și să nu fie încasate cheltuielile de judecată.

Apelantul a indicat că inculpatul s-a căit sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv, anterior nu a săvârșit careva infracțiuni, a recunoscut vina contribuind esențial la descoperirea și investigarea infracțiunii, are la întreținere tatăl socru - invalid gr. II, cauza a fost judecată în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, locuiește în afara orașului și serviciul se află în oraș, precum și că în atribuțiile lui de serviciu intră și servicii de curierat cu automobilul propriu, ce constituie un cumul de circumstanțe atenuante excepționale, care oferă posibilitatea de a-i stabili o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2022, apelurile a fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 65, 67, 75 și 78 Cod penal și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, de condițiile de viață ale acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat.

Astfel, instanța de fond a ținut cont de cele trei principii care stau la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului fiind legală, echitabilă și individualizată.

Infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar, ținând cont de noile limite ale pedepsei, determinate potrivit art. 364¹ alin. (8)

Cod de procedură penală, instanța de fond justificat i-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, fiind stabilit că inculpatul anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina integral în săvârșirea faptei incriminate și s-a căit de cele comise, instanța de fond corect a concluzionat că nu este rațional să execute real pedeapsa cu închisoarea stabilită, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probă de 2 ani, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Potrivit art. 90 alin. (1), (2) și (6) Cod penal dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune

Deci, este posibilă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar.

Or, durata termenului de probă și situația în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, iar reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și, inclusiv al celei generale, va fi atins și în condițiile stabilite.

Instanța de apel a constatat că inculpatul a comis o infracțiune gravă care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 364¹ alin (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Deoarece inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, iar la solicitarea acestuia judecata s-a făcut pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta va beneficia de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, apreciind în ansamblu circumstanțele cazului, prin prisma scopului pedepsei penale, ținând cont de personalitatea inculpatului, instanța de fond corect i-a aplicat pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, conform prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate, *cu remiterea cauzei spre rejudecare* în instanța de apel.

Recurentul invocă că instanțele au omis gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia la momentul comiterii și după consumarea faptei, pronunțând hotărâri neîntemeiate, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de apel nu și-a motivat concluzia de aplicare a art. 90 Cod penal, greșit concluzionând că corectarea inculpatului este posibilă fără izolare de societate.

Decizia instanței de apel, în partea motivării aplicării pedepsei, contravine prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

Or, concluziile instanțelor de fond și de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului sunt greșite și contravin probelor administrate, nefiind în conformitate cu scopul legii penale și principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din

partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Totodată, instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării (*pct. 3. - 4. din decizie*).

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune gravă, dar în rechizitoriu fiind indicat că: *”în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, circumstanțe care agravează învinuirea lui Rusnac Serghei nu au fost stabilite.”*, ori, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 - Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*), nu are antecedente penale, a recunoscut integral vina și s-a căit sincer de cele comise, succesul părții vătămate nu a formulat acțiune civilă, comunicând că careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat nu are, deoarece i-a achitat integral prejudiciul solicitat (*f.d. 155*), corectarea și reeducarea ultimului este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Astfel, pedeapsa respectiv a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în conform prevederilor legale, corespund principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 90 alin. (1) Cod penal, 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța *poate* dispune suspendarea

condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2022, în privința inculpatului Rusnac Serghei XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 noiembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico